

The image shows a close-up of a textured, layered artwork. The top layer is a piece of blue fabric with a visible woven pattern. Below it is a layer of reddish-brown paint. The bottom layer is a dark green or teal color. In the center-right area, there is a handwritten signature in blue ink that reads "mille".

mille

NINO DE LUCA

Ambasciata d'Italia a Bucarest
Ambasada Italiei la Bucureşti
Italian Embassy in Bucharest

Istituto Italiano di Cultura "Vito Grasso"
Institutul Italian de Cultură "Vito Grasso"
Italian Cultural Institute "Vito Grasso"

Muzeul Național Brukenthal, Sibiu
Museo Nazionale Brukenthal, Sibiu
Brukenthal National Museum, Sibiu

NINO DE LUCA

Museo Nazionale Brukenthal / Muzeul Național Brukenthal /Brukenthal National Museum
Sibiu - Romania, 2012

Ringraziamenti:

Ambasciata d'Italia a Bucarest
S.E. Mario Cospito, Ambasciatore d'Italia a Bucarest
S.E. Stefano Ronca, già Ambasciatore d'Italia a Bucarest (2003-2005), attualmente Capo del Dipartimento di Protocollo della Repubblica Italiana
Dott. Claudio Scorrecti, Ambasciata d'Italia a Bucarest
Istituto Italiano di Cultura "Vito Grasso" Bucarest
Dott. Rodolfo Amadeo, Direttore dell'Istituto Italiano di Cultura "Vito Grasso"
Dott.ssa Gabriela Petre, Istituto Italiano di Cultura "Vito Grasso"
Museo Nazionale Brukenthal, Sibiu
Prof. Sabin Adrian Luca, Direttore del Museo Nazionale Brukenthal
Dott. Alexandru Sonoc, Capo delle Gallerie d'Arte, Museo Nazionale Brukenthal
Dr. Maria Olimpia Tudoran
Prof. Lorenzo Canova
Prof. Andrea Bonavoglia
Prof.ssa Diana Shinderlist
Prof.ssa Manuela Magnaneschi
Al fratello Franco De Luca

Mulțumiri:

Ambasadei Italiei la București
E.S. Mario Cospito, Ambasadorul Italiei la București
E.S. Stefano Ronca, fost Ambasador al Italiei la București (2003-2005), în prezent Șeful Direcției de Protocol a Președinției Republicii Italiene
D.lui Claudio Scorrecti, Ambasada Italiei la București
Institutul Italian de Cultură "Vito Grasso" București
D.lui Rodolfo Amadeo, Directorul Institutului Italian de Cultură "Vito Grasso"
D.rei Gabriela Petre, Institutul Italian de Cultură "Vito Grasso"
Muzeului Național Brukenthal, Sibiu
Prof. univ. dr. Sabin Adrian Luca, Directorul Muzeului Național Brukenthal
D.lui Alexandru Sonoc, Șef Secție Galerile de Artă, Muzeul Național Brukenthal
D.nei Dr. Maria Olimpia Tudoran
Prof. Lorenzo Canova
Prof. Andrea Bonavoglia
Prof. Diana Shinderlist
Prof. Manuela Magnaneschi
Fratelui Franco De Luca

Thanks to:

Italian Embassy in Bucharest
His Excellency Mr. Mario Cospito, Ambassador of Italy in Bucharest
His Excellency Mr. Stefano Ronca, Ambassador of Italy in Bucharest (2003-2005), now Head of the Department of Protocol of the Italian Republic
Mr. Claudio Scorrecti, Italian Embassy in Bucharest
Italian Cultural Institute "Vito Grasso" Bucharest
Mr. Rodolfo Amadeo, Director of the Italian Cultural Institute "Vito Grasso"
Mrs. Gabriela Petre, Italian Cultural Institute "Vito Grasso"
Brukenthal National Museum, Sibiu
Prof. univ. dr. Sabin Adrian Luca, Director of the Brukenthal National Museum
Mr. Alexandru Sonoc, Head of the Art Galleries, Brukenthal National Museum
Dr. Maria Olimpia Tudoran
Prof. Lorenzo Canova
Prof. Andrea Bonavoglia
Prof. Diana Shinderlist
Prof. Manuela Magnaneschi
To my brother Franco De Luca

LORENZO CANOVA

Quattro viaggi per Nino De Luca

Ho camminato su sentieri di fuoco, ho superato montagne fiammegianti, ho percorso strade ardenti per scendere fino alle tenebre della mia anima.

Ho attraversato terre scure, ho incontrato pianure brune di fango indurito, terre cupe di terra nera senza erba né alberi, alla ricerca di una luce che non arrivava.

Ho sognato nuvole turchesi di cieli al tramonto, riflessi di luna splendente nel vespro, soffi di vapore rispecchiati sull'acqua per scoprire i segni del cielo della sera.

Mi sono immerso nel profondo degli oceani, ho congiunto i fili che uniscono il labirinto delle onde, ho calcolato nuove rotte sui mari desolati, e sulla tua traccia dipinta ho ritrovato infine la strada del ritorno.

LORENZO CANOVA

Patru călătorii pentru Nino De Luca

Am pășit pe cărări de foc, am traversat munți în flăcări, am bătut străzi fierbinți, ca să cobor în tenebrele sufletului meu.

Am traversat tărâmuri întunecate, am întâlnit câmpii brune de noroi întârbit, tărâmuri tenebrose cu pământ negru fără iarba și fără copaci, în căutarea luminii care nu mai venea.

Am visat nori de culoarea turcoazului pe cerul la asfințit, oglindiri ale lunii strălucitoare pe însurat, sufluri de abur reflectat în apă, ca să descopăr semnele cerului serii.

M-am cufundat în adâncimea oceanelor, am atins firele ce unesc labirintul undelor, am calculat noi trasee pe mările pustii și, pe urma ta pictată, am regăsit, în sfârșit, drumul de întoarcere.

LORENZO CANOVA

Four trips for Nino De Luca

I walked on paths of fire, I crossed flaming mountains, I walked on burning streets to go down to the darkness of my soul.

I went through dark lands, I met brown mudstone plains, dark lands of black soil without grass or trees, looking for a light that didn't arrive.

I dreamed of turquoise clouds of skies at sunset, reflections of the moon shining on the evening, puffs of steam reflected on the water to discover the signs of the evening sky.

I immersed myself in the depths of the oceans, I joined the threads that link the maze of the waves, I calculated new routes on the desolate seas, and on your painted trace, finally, I found my way back.

ANDREA BONAVOGLIA

Linee di terra

La pittura di Nino De Luca oggi appartiene, per dirla in una sola parola, all'astrattismo o meglio a quella tendenza informale che pervade gran parte dell'arte contemporanea. Eppure, De Luca ha vissuto anche una fase figurativa, durante la quale ha prodotto la sua opera di massima visibilità, il grande politico "Deposizione con angeli", collocato nella Basilica di Santa Francesca Romana presso i Fori Imperiali di Roma. Ma in realtà non c'è affatto contraddizione in questo.

Il compito del critico sarebbe di inquadrare un artista in una tendenza e scovarne allo stesso tempo affinità ed originalità; nel caso di De Luca la profonda suggestione che esercitano le sue tele, soprattutto per l'uso magistrale dei colori, genera nello spettatore una sorta di sospensione, per cui curiosamente non si cerca subito la rispondenza, ad esempio, tra titolo e immagine, ma si cerca piuttosto la corrispondenza tra l'immagine e le nostre aspettative. Non è l'antitesi astrattismo/realismo, non si tratta di catalogare o incasellare, perché De Luca sembra scostarsi da molta ricerca contemporanea, lontano sicuramente dai clamori e dalle provocazioni di molti.

Guardando De Luca, oggi, forse si pensa a Klee, che tuttavia gestiva nel millimetrico dettaglio i suoi disegni, forse si pensa a Rothko, che al contrario espandeva all'infinito la diluizione delle forme, ma sicuramente si arriva a Nolde, secondo tanti il più grande paesaggista del Novecento, quel Nolde che passò dalla presunta blasfemia delle immagini sacre al disegno fantastico delle nuvole sul Mare del Nord. La strada di De Luca parte da lì, da quell'idea che la pittura nasce sì da dentro, ma ancora e soprattutto dagli occhi; basta sentirlo descrivere i suoi quadri, determinati dalla visione di un istante e poi creati dalla memoria e dal pennello. Realtà e sogno allora, trasformazione del reale, ma soprattutto sintesi delle linee e dei colori.

La linea d'orizzonte in De Luca è costante, anche quando si incurva o si flette, posta quasi secondo le regole classiche, al centro, o poco più in alto, o poco più in basso, a dividere e a calamitare tutto il resto sopra di sé. Linea d'orizzonte che indica la terra, il mare, il cielo, o un confine. A parer mio, linea di terra, come si dice nel disegno geometrico, quella linea che riporta al concreto la visione più semplice o astrusa.

E, senza voler forzare le parole, sono fatti di terra gli orizzonti di De Luca. L'idea di infinito che segna l'orizzonte è tangibile, è spazio, è linea, è punto d'arrivo. Intorno, o sopra, o sotto, o accanto, i colori si stendono in vaste campiture non piatte, ma rese materiche e ruvide dai materiali usati sul fondo, come le garze. Nei paesaggi, orizzontali, ampi, aperti in una visione frontale, i colori spesso si accostano in varianti tonali; nelle composizioni libere, come immensi mosaici, i contrasti si accentuano e le linee scoprono una libertà maggiore, ma sempre vincolate e legate alla linea di terra che al centro del quadro crea insieme ordine e regola, libertà e poesia.

ANDREA BONAVOGLIA

Liniile pământului

Pictura lui Nino De Luca astăzi aparține artei abstracte sau, mai bine zis, tendinței informale ce caracterizează mare parte din arta contemporană. și totuși, De Luca a traversat și o etapă figurativă, în timpul căreia a realizat opera sa cea mai cunoscută, polipticul de mari dimensiuni "Coborârea de pe cruce cu îngerii", păstrată la Bazilica Santa Francesca Romana, lângă Forurile Imperiale din Roma. Dar, de fapt, nu există nicio contradicție între aceste lucruri.

Misiunea criticului este să încadreze artistul într-o tendință și să-i găsească, în același timp, afinități și elemente de originalitate; în cazul lui De Luca, profunda impresie creată de pânzele sale, mai ales prin folosirea excelentă a colorilor, induce un fel de suspendare privitorului, care, în mod ciudat, nu caută corespondență între titlu și imagine, ci mai degrabă între imagine și așteptările sale. Nu este vorba de antiteza artă abstractă/realism, de a cataloga și clasifica, pentru că De Luca pare să se detașeze de multe din căutările contemporane, de interesele și de provocările altora.

Privind operele lui De Luca, astăzi, ne-am putea gândi la Klee, care totuși își contura desenele în detaliu milimetrice, ne-am putea gândi la Rothko care, dimpotrivă, extindea la infinit diluarea formelor, dar cu siguranță ajungem la Nolde, care, după părerea multora, este cel mai important peisagist al secolului XX, Nolde care a trecut de la presupusa blasfemie a imaginilor sacre la reprezentarea fantastică a norilor deasupra Mării Nordului. Drumul lui Nino De Lica pleacă de aici, de la ideea că pictura ia naștere din interior, dar mai ales din privire; e suficient să-l auzi cum își descrie tablourile născute din revelația unei clipe și apoi create din memorie și cu ajutorul pensulei. Realitate și vis, transformare a realității, dar mai ales sinteză de linii și culori.

În tablourile lui De Luca linia orizontului este constantă, chiar și atunci când se curbează, este trasată aproape după regulile clasice, în centru, sau puțin mai sus sau mai jos, împărțind sau adunând totul în jurul său. O linie de orizont reprezentând pământul, marea, cerul sau pur și simplu o graniță. După părerea mea, e linia pământului, acea linie care reduce în concret revelația cea mai simplă sau mai enigmatică.

Și, fără a forța cuvintele, orizonturile lui De Luca sunt făcute din pământ. Ideea de infinit care marchează orizontul este tangibilă, spațiu, linie, punct de sosire. Împrejur, sau deasupra, sau lângă, culorile se întind în suprafețe ample, care nu sunt netede, ci aspre de la materialele folosite pe fond, cum este tifonul. În peisajele orizontale, ample, deschise, culorile sunt folosite cu diferențele lor nuanțe; în compozиțiile libere, ca niște mozaicuri imense, contrastele se accentuează, iar liniile descoperă o mai mare libertate, fiind însă mereu legate de linia de pământ din centrul tabloului care creează, în același timp, ordine și reguli, libertate și poezie.

ANDREA BONAVOGLIA

Ground lines

Nino De Luca's painting belongs today to abstract art or, in other words, to that informal trend that pervades a lot of the contemporary art. Nevertheless, De Luca has also undergone a figurative period when he achieved his best known work, "Deposition with Angels", which is exposed in the Basilica di Santa Francesca Romana near the Imperial Fora in Rome. But, actually, there is nothing contradictory here, even if it seems so.

A critic's mission is to catalogue an artist, to include him in a trend, but also to find his affinities with others and his uniqueness; in De Luca's case, the profound fascination that comes from his paintings creates a kind of suspension due to his brilliant use of colours and we do not search immediately for a correspondence between the title given and the image before us, but we seek a correspondence between the image and our own expectations. This has nothing to do with abstractionism being the opposite of realism or with wanting to categorize or classify, because De Luca's research seems different from other contemporary artists, he surely is far from clamour and provocation.

Looking at De Luca's paintings, one may think of Klee who did, however, work on his drawings in the uttermost detail, or Rothko may come to one's mind who, on the contrary, let all forms vanish into infinite expansion, but it's for sure that one will think of Nolde who is for many the most important landscape painter of the twentieth century and who, having been called a blasphemer for his paintings of sacred subjects, became a master in painting the clouds over the North Sea. De Luca starts right there, where the idea of painting begins with the artist's insight, but cannot be worth anything without his eyes observing the surroundings. One gets an idea of how he works when he describes his paintings inspired by the vision of a moment and created afterwards with the help of his memory and a paintbrush. Thus reality and dream come together undergoing a transformation and becoming a synthesis of lines and colours.

De Luca's horizontal line is a constant, even if it is curved and it is drawn applying almost the classical rules when positioned in the middle of the painting or slightly higher or lower, dividing the beholder's attention and drawing it to everything above that line. A horizon that might stand for earth or sea or sky or simply for a boundary. In my opinion, it's the line of earth that turns a simple or abstruse vision into a solid one.

Far from playing with words, I think De Luca's horizons are made of earth. You can almost touch this horizon even if it gives the impression of being boundless, it's a space, it's a line, it's a destination. Around it or above it or under it or beside it colours are extending in large fields, which aren't smooth, but instead become rough by using gauze. In these horizontal landscapes which are, at the same time, very large and open from a frontal point of view, one colour is often used in its different tonalities. In free compositions, as if huge mosaics, the contrasts are enhanced and the lines discover a greater freedom, but stay all the same tied to the ground line that, in the middle of the painting, creates order and rules, but also liberty and poetry.

NINO DE LUCA

Cosa c'è dietro le montagne, papà?

Ero piccolo, molto piccolo, ma mi ricordo più cose avvenute in quegli anni dell'infanzia che in quelli relativamente più recenti. Tra quei ricordi ce n'è uno che mai mi ha abbandonato: è quello di una ricorrente domanda che a turno ponevo a mio padre o a mia madre.

I viaggi hanno accompagnato la mia storia familiare, non perché mio padre fosse un diplomatico, ma semplicemente perché nella mia famiglia è sempre stata presente l'idea di "spostamento" (trasferimenti, gite domenicali), comunque un modo dinamico di vivere la vita, non metodico.

Periodicamente perciò la mia infanzia è stata soggetta all'idea di movimento, e sarà anche per questo che fin da piccolo "l'orizzonte" mi ha affascinato, trasmettendomi sempre un senso di gioioso mistero, di "infinito raggiungibile", di "meta da toccare", di limite tanto vicino quanto insuperabile, o semplicemente "punto" dove posare il mio sguardo ogni volta che una speranza sembrava vacillare.

La domanda a cui prima mi riferivo e che da bimbo maggiormente ponevo era: "Cosa c'è dietro le montagne, papà?"

Ovviamente ottenevo risposte diverse, a volte ripetitive come la domanda stessa, a volte sorprendentemente fantastiche, altre ancora rubate a momenti di stress, non capite o non ricevute, comunque erano risposte che mai saziavano la mia voglia di sapere cosa fosse mai esistito dietro le montagne che osservavo.

Sorprendente però, è che ancora oggi come ieri io mi ritrovi a pormi, con la medesima insistenza, lo stesso interrogativo che ponevo a mio padre.

Ero piccolo e guardando lontano ero rapito dalla linea che divideva le montagne dal cielo. Osservavo quell'ondulato andamento senza mai capire dove andasse a finire e mi chiedevo se mai un giorno fossi riuscito ad arrivare proprio là dove quella linea finiva e dove il cielo iniziava la sua ascesa.

Nel tempo, ossessivamente, il mio sguardo ha avuto sempre la necessità di scorgere un orizzonte dove posare gli occhi, per riceverne in cambio una forte sensazione di libertà.

Ho osservato paesaggi fino alla noia, e sono sempre uscito da tali visioni con la rivelazione di un colore, di una forma, o di una emozione capaci di lasciarmi dentro qualcosa di nuovo.

Dipingo da sempre, o meglio, da quando un giorno per la prima volta rivolsi a mio padre quella mia domanda, mentre dal finestrino della sua macchina osservavo lo scorrere del paesaggio e tracciai su un quaderno una semplice linea orizzontale. Linea bassa o alta, ma che orizzontalmente segnava la mia idea spaziale di esistenza. Quello fu l'inizio del mio percorso attraverso il quale con la mia pittura ho cercato di identificare quella linea che nel tempo mi ha indotto ad approfondire un'idea banale e comune, ma che concettualmente è oggi il mio punto di vista.

Penso a quante generazioni di uomini hanno osservato quella stessa linea, a quante volte quel lontano limite mi ha portato speranza, a quanti pensieri sono nati seguendo i diversi orizzonti, e a quanta serenità ho ricevuto sdraiandomi in terra ad osservare quanto era bello il mare tutto raccolto in pochi centimetri, o a come gli occhi non bastassero a contenere la vastità dell'azzurro del cielo.

Ora che ho l'età tipica di chi si sente maturo, e maturo non sono, avverto con piacere che la voglia di porre quella domanda a mio padre è più forte di prima, più forte di quando, seduto sul sedile posteriore della sua macchina, guardavo fisso il mio orizzonte scivolare silenziosamente davanti ai miei pensieri.

Continuo ancora ad osservare quella linea, non ho mio padre al quale chiedere "Cosa c'è dietro le montagne?", non ho trovato risposte, ma mi rasserena pensare che forse ho ancora tempo per cercarle, anche solo continuando a dipingere, mentre oggi è mio figlio che mi chiede : "Cosa c'è dietro le montagne, papà?"

NINO DE LUCA

Ce e dincolo de munți, tată?

Eram mic, foarte mic, dar îmi amintesc mai multe lucruri petrecute în acei ani ai copilăriei decât din trecutul apropiat. Dintre amintirile mele, una nu m-a părăsit niciodată: cea a unei întrebări recurente, pe care le-o puneam pe rând, ba tatălui, ba mamei.

Călătoriile au fost o constantă în familia mea, și nu pentru că tatăl meu ar fi fost un diplomat, ci pentru simplul motiv că la noi a existat mereu ideea de "deplasare" (mutări, excursii de duminică), un mod dinamic, nu metodic, de a trăi viața.

Așadar, periodic, copilăria mea a fost marcată de ideea de mișcare și, poate tocmai de aceea, încă de mic "orizontul" m-a fascinat mereu, transmițându-mi un sentiment de mister vesel, de "infinit la care se poate ajunge", de "țintă de atins", de limită apropiată dar și de nedepășit, sau pur și simplu un "punct" în care să-mi odihnesc privirea de fiecare dată când speranța părea să șovăie.

Întrebarea la care mă refeream mai înainte și pe care, copil fiind, o puneam des era: "Ce e dincolo de munți, tată?"

Desigur, primeam răspunsuri diferite, uneori repetitive ca și întrebarea însăși, alteori fantastice, sau smulse în momente de stres, neînțelese sau neprimite, oricum erau răspunsuri care nu-mi potoleau dorința de a afla ce se găsea dincolo de munții pe care îi observam.

Dar, în mod surprinzător, astăzi ca și atunci, eu îmi pun cu aceeași insistență întrebarea pe care atunci i-o puneam tatălui meu.

Eram mic și, privind în zare, eram fermecat de linia care separa munții de cer. Contemplam traseul ei ondulat fără să înțeleg unde se termină și mă întrebam dacă, într-o zi, voi reuși să ajung chiar acolo unde linia înceta, iar cerul începea să se ridice.

Cu timpul, obsesiv, privirea mea a avut mereu nevoie să zărească un orizont pe care să se odihnească, pentru a căpăta în schimb o puternică senzație de libertate.

Am contemplat peisaje până la plăciseală și am ieșit mereu din acele reverii, cu revelația unei culori, a unei forme sau a unei emoții care mi-au lăsat în suflet ceva nou.

Pictez dintotdeauna sau, mai exact, de când într-o zi i-am pus pentru prima dată tatălui meu acea întrebare, în timp ce prin geamul mașinii lui contemplam succesiunea peisajelor și, la un moment dat, am trasat pe un caiet o simplă linie orizontală. O linie joasă sau înaltă, dar care orizontal marca ideea mea spațială de existență. Acela a fost momentul de început, prin pictura mea am încercat să identific linia respectivă, care în timp m-a determinat să aprofundez o idee banală și comună, dar care, din punct de vedere conceptual, astăzi este punctul meu de vedere.

Mă gândesc la generațiile întregi de oameni care au contemplat aceeași linie, la momentele în care acea limită îndepărtată mi-a adus speranță, la gândurile care s-au înfiripat urmărand diferitele orizonturi și la câtă seninătate am primit întinzându-mă pe pământ ca să contemplez cât era de frumoasă marea, toată adunată în câțiva centimentri, sau că ochii nu-mi ajungeau ca să cuprind cu ei întinderea albastră a cerului.

Acum, ajuns la vârsta când mulți se simt maturi, deși eu nu mă sunt matur, simt cu placere că dorința de a-i pune acea întrebare tatălui meu este mai puternică decât înainte, mai puternică decât atunci când, aşezat pe bancheta din spate a mașinii lui, îmi priveam fix orizontul care aluneca tăcut prin fața gândurilor mele.

Mai contemplu încă și acum acea linie, nu-l mai am pe tată ca să-l întreb "Ce e dincolo de munți?", nu am găsit răspunsuri, dar mă înseninează gândul că poate mai am timp să le caut, chiar și doar continuând să pictez, în timp ce acum e rândul fiului meu să mă întrebe: "Ce e dincolo de munți, tată?"

NINO DE LUCA

What's behind the mountains, dad?

I was small, very small, but I remember more things that happened in those childhood years than in the more recent ones.

Among those memories, there is one that has never left me, that of a recurrent question I asked my father or my mother, again and again.

Trips accompanied our family history, not because my father was a diplomat, but simply because in my family there has always been the idea of displacement, of movement like transfers or outings. A dynamic, not methodical way of life.

So periodically, my childhood was subject to this sense of movement. For that reason, maybe, ever since I was a little child, the horizon has always fascinated me, giving me a sense of joyful mystery, or of reachable infinite, a goal to touch, a limit as close as insurmountable. Or, simply, like a “point” to lay my eyes on every time a hope seemed to waver.

The question I was talking about and that I mainly asked was: “What's behind the mountains, dad?” Evidently, I got several and different answers, sometimes repetitive ones, sometimes derived from stressful moods, sometimes not understood, or not received. However they were replies that could never fill my desire to know what there could really be there “behind the mountains”.

It is amazing how, at present as in the past, I still go on asking the same question to myself with the unchanged insistence I had when I asked it to my father. I was a child and when I looked away, I was attracted by the line that divided the mountains from the sky.

I observed that undulating line and I didn't understand where that line could arrive. I also thought if I could be able to reach that “point”, the point where the horizon ended and the sky was beginning to rise.

Overtime, obsessively, my look always needed to watch a horizon that my eyes could lay on, getting in return a strong feeling of freedom. I used to watch landscapes till I got bored, and every time I had revelations from those visions: the revelation of a colour, of a shape, of an emotion, that would always leave something new, deeply into myself.

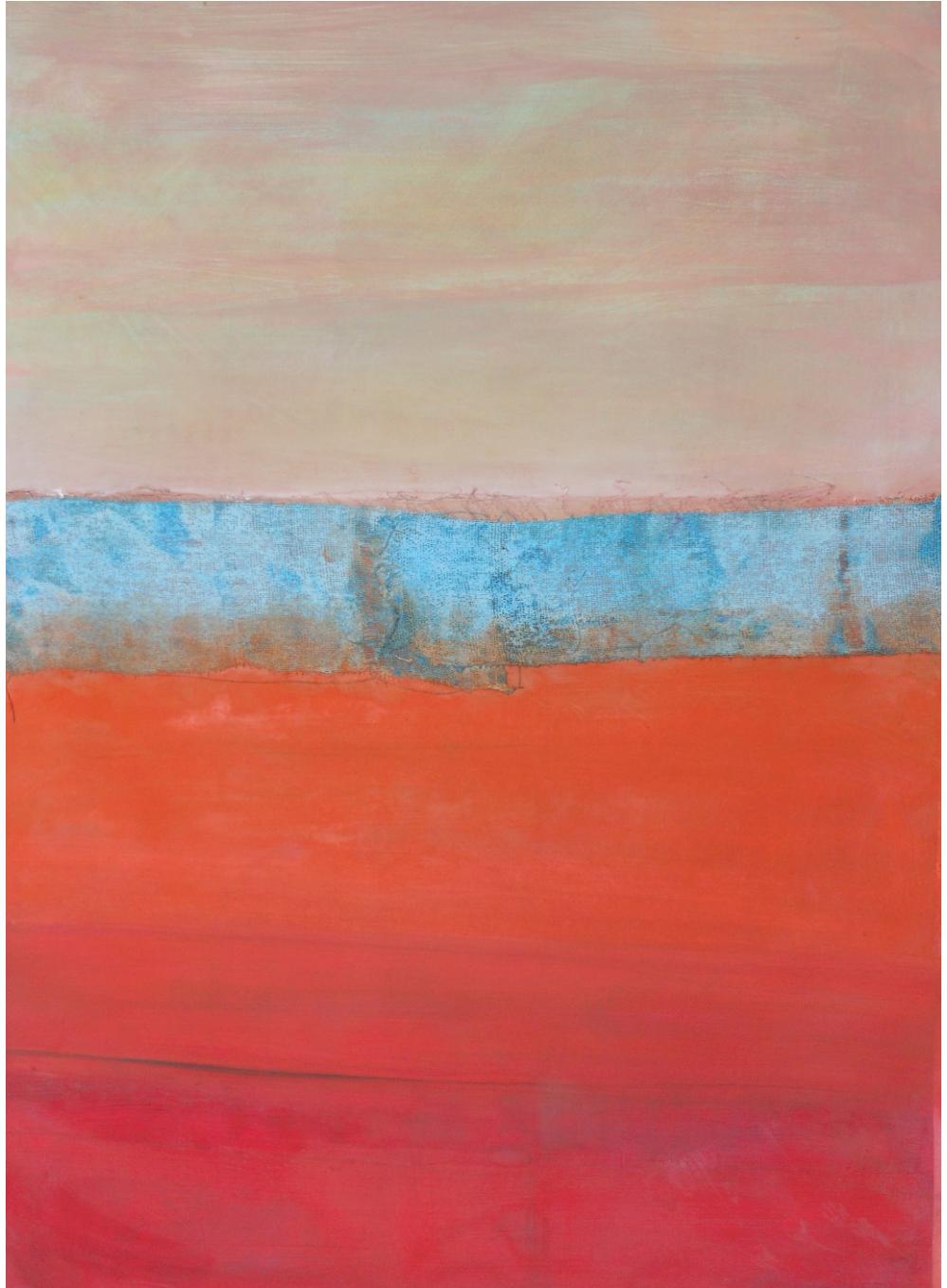
I have painted since I was a child, exactly since the day I asked “my question” to my father for the first time. It happened while I was looking out from the window of my father's car, when I outlined a simple horizon-line, a low or a high line, that horizontally signed my spatial meaning of “existence”. That was the beginning of my own inner journey: with my painting, I tried to identify that “line” that in the passing time has induced me to investigate a banal and common idea that, conceptually, is my point of view today.

I think about how many generations have observed the same “line”, how many times that far limit has brought me hope, how many thoughts were born while I was following different horizons, and how much serenity I have got lying on the ground to observe how beautiful the sea was, enclosed in a few centimetres, or that my eyes were not enough to contain the blue mass of the sky.

Now, at the age when some people feel mature, which is not my case, I feel that the pleasure of asking that question to my father is stronger than before, stronger than when, sitting in the back seat of his car, I used to watch the horizon slide in front of my thoughts.

I still watch that line, I don't have my father to ask him “what's behind the mountains, dad?”. I have not found answers, but I like to think that maybe I still have the time to search, even just going on painting and today it's my son who asks me: “What's behind the mountains, dad?”.

OPERE

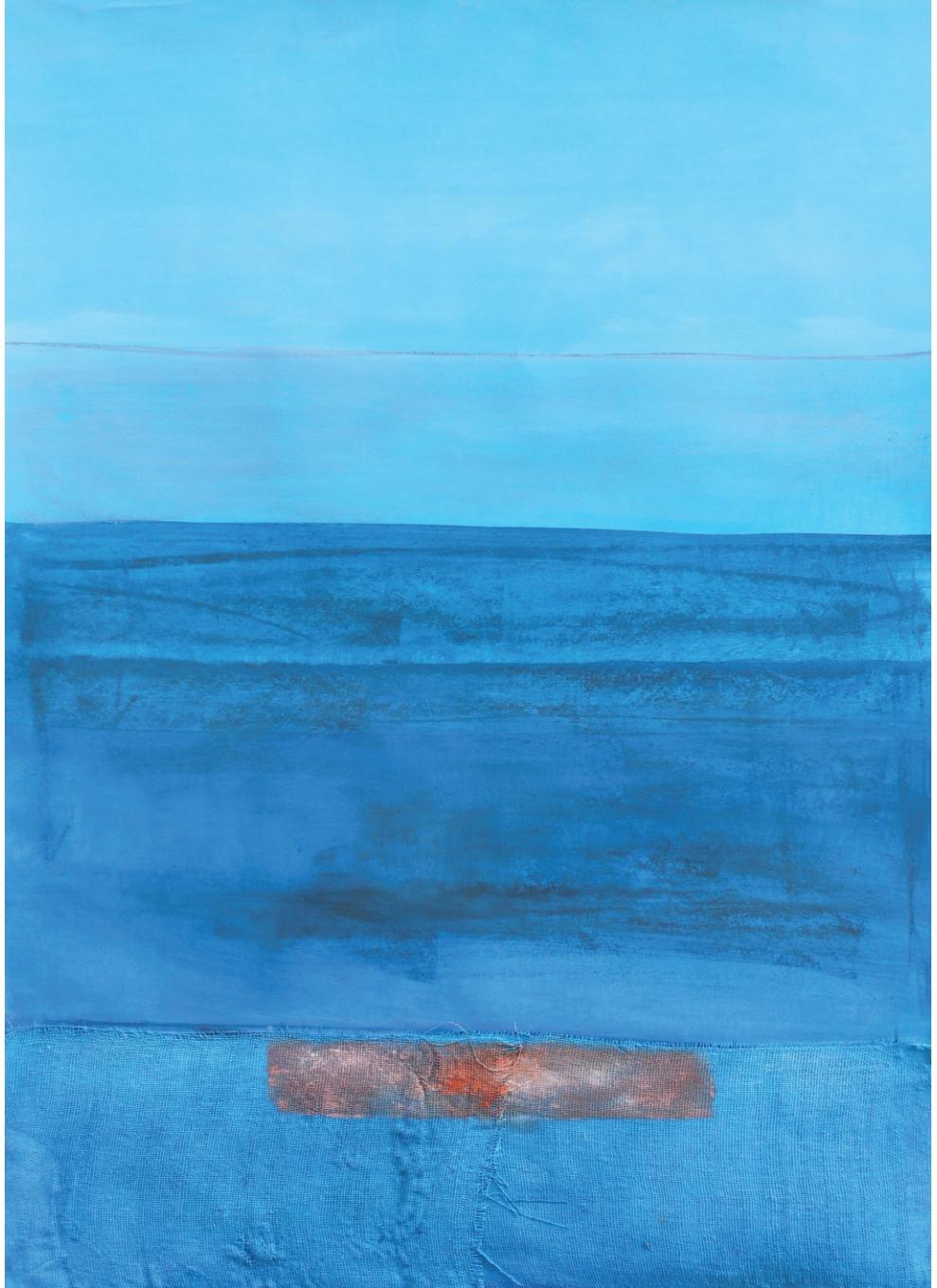

Al di là del rosso / Dincolo de roșu / Beyond red (2012)
tecnica mista e garza su carta / tehnică mixtă și tifon pe hârtie / mix technique and gauze on paper, 50x70 cm

Sulla terra / Pe pământ / On earth (2012)

tecnica mista e garza su carta / tehnică mixtă și tifon pe hârtie / mix technique and gauze on paper, 50x70 cm

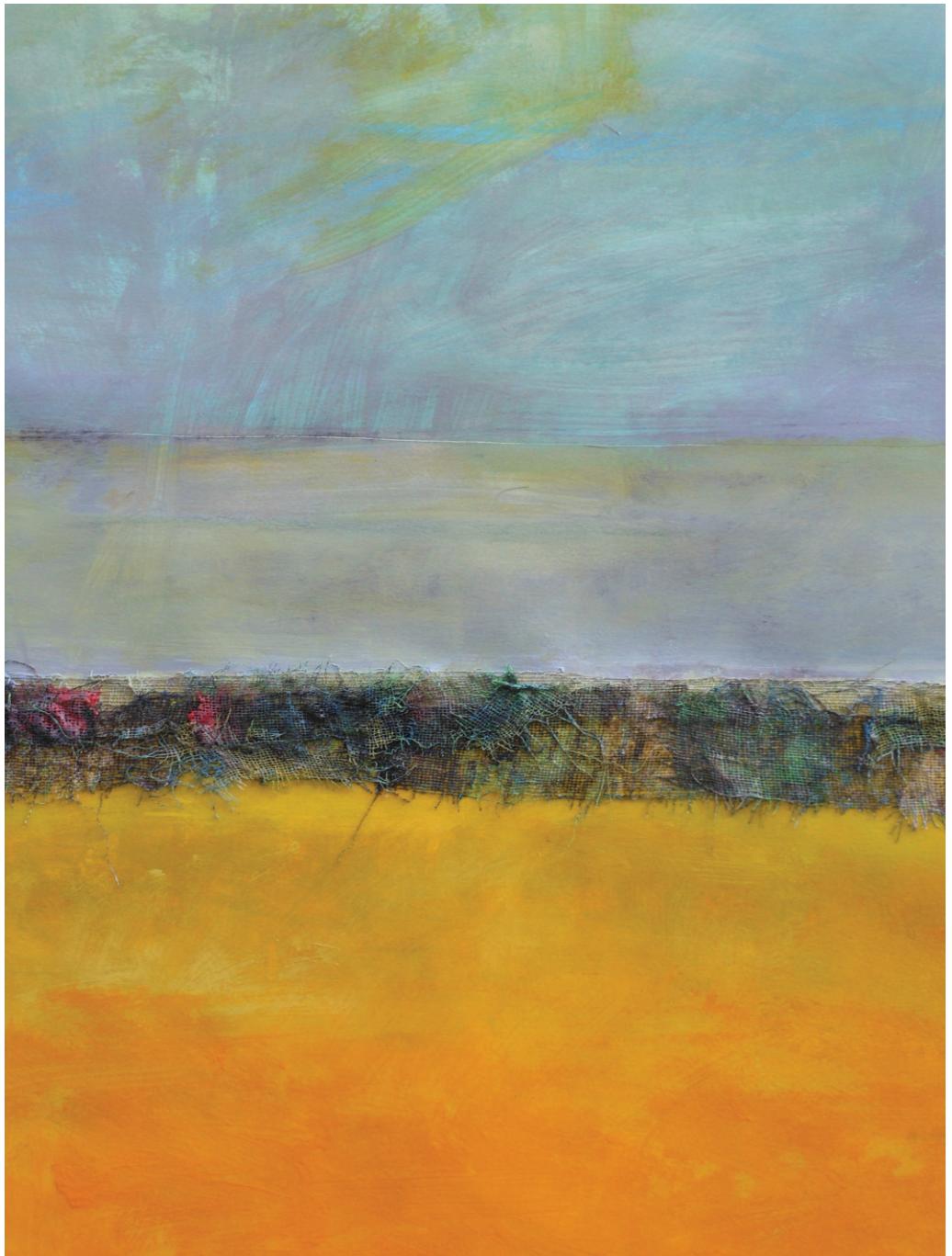

Appena in superficie / La suprafață / On the surface (2012)
tecnica mista e garza su carta / tehnică mixtă și tifon pe hârtie / mix technique and gauze on paper, 50x70 cm

In alto mare / În largul mării / In deep sea (2012)

tecnica mista e garza su carta / tehnică mixtă și tifon pe hârtie / mix technique and gauze on paper, 50x70 cm

Al di là del giallo / Dincolo de galben / Beyond yellow (2012)
tecnica mista e garza su carta / tehnică mixtă și tifon pe hârtie / mix technique and gauze on paper, 50x70 cm

***La notte scende sulla terra / Noaptea coboară pe pământ / The night falls on the earth* (2011)**
tecnica mista e garza su tavola / tehnică mixtă și tifon pe lemn / mix technique and gauze on wood, 35x65 cm

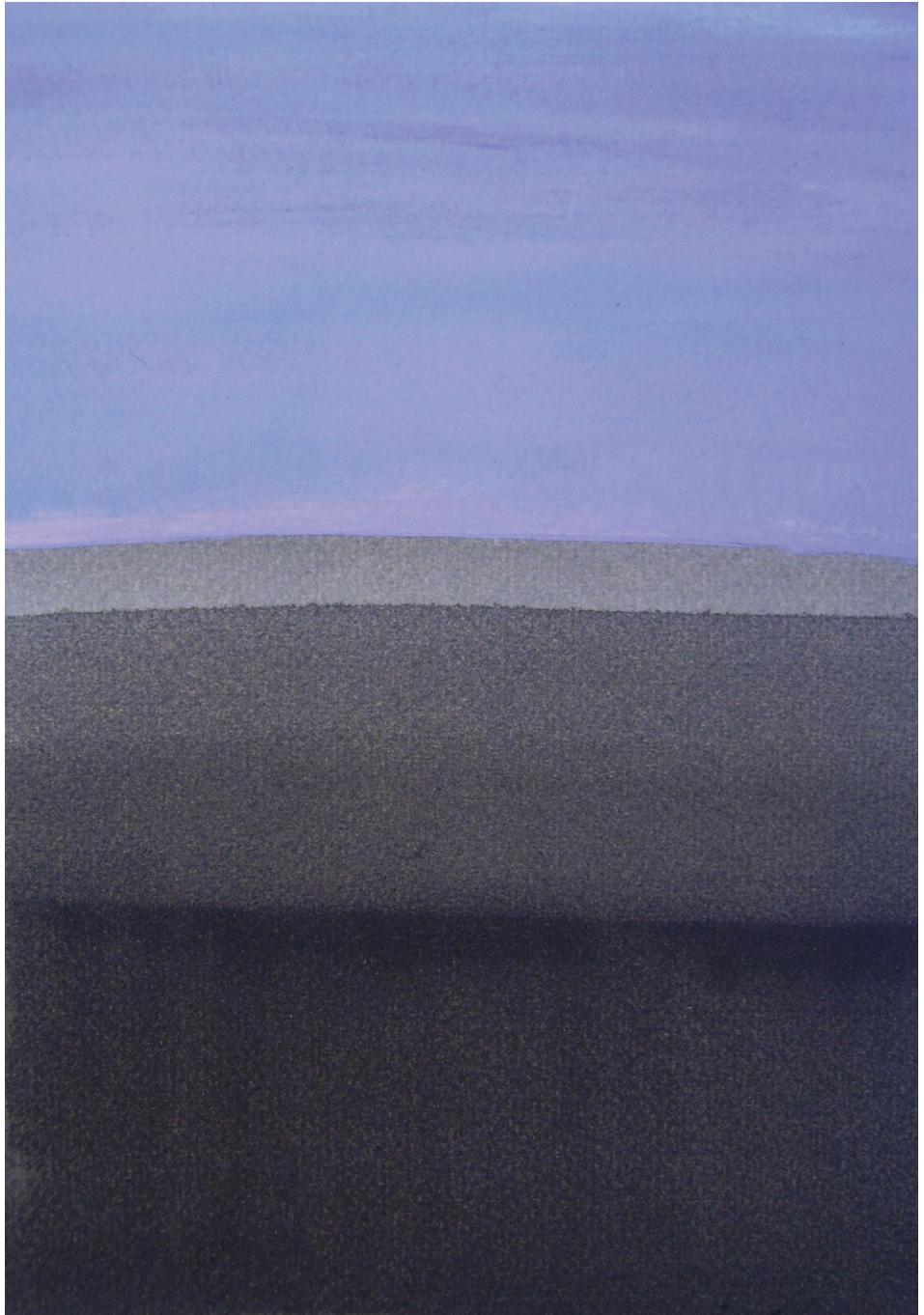

Limite, nitido / Limită, neted / Limit, plain (2011)
tecnica mista e garza su tavola / tehnică mixtă și tifon pe lemn / mix technique and gauze on wood, 35x50 cm

Margine / Margine / Margin (2012)

tecnica mista e garza su carta / tehnică mixtă și tifon pe hârtie / mix technique and gauze on paper, 40x 25cm

Appunti sull'orizzonte n.1 / Notițe despre orizont nr.1 / Notes on the skyline n.1 (2011)
tecnica mista su carta / tehnică mixtă pe hârtie / mix technique on paper, 30x22 cm

Appunti sull'orizzonte blu n.2 / Notițe despre orizontul albastru nr.2/ Notes on the blue skyline n.2 (2011)
tecnica mista su carta / tehnică mixtă pe hârtie / mix technique on paper, 40x28 cm

Appunti sull'orizzonte blu n.3 / Notițe despre orizontul albastru nr.3 / Notes on the blue skyline n.3 (2011)
tecnica mista su carta / tehnică mixtă pe hârtie / mix technique on paper, 40 x 30 cm

Appunti sull'orizzonte n.4 / Notițe despre orizont nr.4 / Notes on the skyline n.4 (2011)
tecnica mista su carta / tehnică mixtă pe hârtie / mix technique on paper, 40 x30 cm

Appunti sull'orizzonte n.5 / Notițe despre orizont nr.5 / Notes on the skyline n.5 (2011)
tecnica mista su carta / tehnică mixtă pe hârtie / mix technique on paper, 40x28 cm

Appunti sull'orizzonte n.6 / Notițe despre orizont nr.6 / Notes on the skyline 6 (2011)
tecnica mista su carta / tehnică mixtă pe hârtie / mix technique on paper, 40 x 28 cm

Nino De Luca è nato a Torre Del Greco (Napoli) il 12 settembre 1965.

Nel 1983 si è diplomato presso il I° Liceo Artistico di Roma, dove ha avuto tra gli insegnanti Giulio Turcato, e nel 1988 ha ultimato il corso di studi presso l'Accademia di Belle Arti di Roma, nella sezione pittura.

Nel 1989 ha fondato con due compagni di accademia l'associazione d'arte "Laboratori Incontri d'Arte". Nel 1995 e nel 1998, in occasione delle sue prime mostre personali, hanno scritto di lui Nicola Spagnoli, Mario Lunetta e Vittorio Esposito.

Nel 1999 conosce il critico Gabriele Simongini, che lo presenta in varie manifestazioni.

Nel 2005 espone a Bucarest presso il Ministero della Cultura Romeno; la mostra è organizzata e promossa dal Ministero degli Esteri, dall'Ambasciata d'Italia in Romania e dall'Istituto di Cultura Italiano di Bucarest, ed è curata dello storico dell'arte Lorenzo Canova. Nel 2007 espone a Sibiu (Romania, città europea della cultura) presso il Museo Brukenthal, a cura della storica dell'arte Maria Olimpia Tudoran.

Le sue opere sono presenti in collezioni private e museali in Italia e all'estero.

Nel 1990 è risultato vincitore di concorso per discipline pittoriche e educazione artistica e ha conseguito le rispettive abilitazioni all'insegnamento. Da allora affianca all'attività di pittore quella di insegnante di materie artistiche presso le scuole medie inferiori e superiori.

Dal 2009 insegna discipline pittoriche presso l'Istituto d'Arte - Liceo Artistico Roma 2.

Attualmente vive tra l'Abruzzo e Roma, dove ha sede il suo studio.

MOSTRE E PREMI

1982, 1984 - Biennale di Alatri (Frosinone)

1985, 1987, 1988, 1989 - Premio di pittura "Libero de Liberi", Settefrati (Frosinone)

Aprile 1986 - Premio "Arte", Concorso di pittura promosso dalla Mondadori (Milano)

Maggio 1986 - Premio "Diomira", Concorso nazionale per il disegno (Milano), 2° classificato

Marzo 1987 - Mostra personale, Galleria "La Nuova Sfera" (Milano)

Aprile 1987 - Mostra e asta collettiva ad Arezzo curata dal Ce.I.S.

Marzo 1988 - Biennale d'Arte Moderna di Malta

Maggio 1988 - Premio "Diomira", Concorso nazionale per il disegno (Milano)

Aprile 1989 - Partecipazione alla selezione per la mostra "Giovani Artisti a Roma 1989", a cura del Comune di Roma

Maggio 1989 - Partecipazione al Concorso internazionale d'arte multi-media 1989, New York (U.S.A.)

Ottobre 1989 - Premio "Città di Cologno", Cologno Monzese (Milano)

Ottobre 1990 - Incontri culturali d'autunno - Pittura figurativa ed impressionista, in collaborazione con l'Association V'Ars, Sala d'onore del Park Hotel, Hyeres (Francia) (19/10-10/11/90)

Maggio 1993 - "Babilonia", mostra collettiva organizzata da Città Nova, presso il Villaggio Globale - Campo Boario, Roma

Marzo 1994 - "Giovani per l'arte europea, incontro est-ovest", mostra collettiva presso l'Accademia di Romania in Roma, Valle Giulia

Luglio 1995 - "Giovani per l'arte europea", mostra collettiva, Teatro Nazionale di Bucarest (Romania)

Dicembre 1995 - Mostra personale, Castello Cinquecentesco dell'Aquila (catalogo con presentazione di Nicola M. Spagnoli)

Marzo 1996 - Mostra collettiva, Chiesa S. Bernardo, Roma

Agosto 1997 - Mostra personale, Comune di Norma (Latina)

Novembre 1997 - Artexpo '97, Fiera di Roma

Marzo 1998 - Mostra personale, Libreria Remo Croce, Corso Vittorio, Roma (catalogo con presentazione di M. Lunetta)

Maggio 1998 - Mostra personale, Associazione L.I.A. - Laboratorio Incontri d'Arte, Villa Borghese, Roma
Agosto 1998 - Concorso nazionale di opere su carta, Museo Laboratorio di Arte Contemporanea dell'Università "La Sapienza" di Roma
Maggio 1999 - Mostra personale patrocinata dal Comune di Genzano in Roma, Museo dell'Infiorata
Agosto 1999 - 32° Premio "Vasto Mito-Miti", a cura di G. Simongini e C. F. Carli
Luglio / Novembre 2000 - "Astrazioni mediterranee", mostra collettiva itinerante, a cura di G. Simongini per la Dante Alighieri, Fiume - Albona - Pola - Spalato - Zara - Zagabria
Maggio / Dicembre 2000 - "Le ali di Dio - Messaggeri e guerrieri alati tra Oriente e Occidente", mostra collettiva, Bari - Caen, a cura di M. Bussagli e M. D'Onofrio, con la Sovraintendenza per i Beni A.A.A.S. per la Puglia
Aprile 2001 - "Astrazioni Mediterranee", a cura di Gabriele Simongini, Istituto Italiano di Cultura di Lubiana
Giugno 2001 - "Overseas", mostra collettiva, testo critico di Gabriele Simongini, Galleria Monogramma, Via Margutta, Roma
Giugno 2001 - "Overseas", mostra collettiva, testo critico di Gabriele Simongini, Consolato Italiano di Miami (U.S.A.)
Ottobre / Novembre 2001 - "Astrazioni mediterranee", a cura di Gabriele Simongini, Museo Nazionale di Accra (Ghana)
Marzo 2002 - Mostra personale, a cura di Vittorio Esposito, Comune Monterotondo (Roma) - Galleria Campioli
Aprile / Maggio 2002 - "Tre generazioni a confronto: Piero D'Orazio, Valeria Gramiccia, Nino De Luca", Associazione Culturale L.I.ART (testo critico di Paolo D'Orazio)
Maggio 2003 - "Poliedrico", III Liceo Artistico, Roma
Giugno 2003 - Associazione Culturale L.I.ART - Collettiva Artisti della Associazione
Giugno 2004 - "Specularmente", 24 artisti per 24 dittici, Studio Arte Fuori, Roma
Aprile 2005 - "Arte a s", a cura dell'Associazione Culturale L.I.ART, progetto Regione scuola
Aprile / Maggio 2005 - Mostra personale, a cura dell'Ambasciata d'Italia a Bucarest e dell'Istituto Italiano di Cultura di Bucarest, Ministero della Cultura, Bucarest (Romania)
Novembre 2006 - "Il Disegno Italiano nel '900", Museo V. Crocetti, Roma
Aprile 2007 - Mostra personale, Museo Brukenthal, Sibiu (Romania)
Aprile 2007 - Pubblicazione copertine libri, Casa Editrice Humanitas, Bucarest (Romania)
Luglio 2007 - Galleria Il Sole Arte Contemporanea, Roma - Artisti della Galleria
Novembre 2007 - "Segni di Confine", a cura di M. Vanni, Istituto Italiano di Cultura di Istanbul (Turchia)
Dicembre 2007 - "Segno/Figura", Galleria Il Sole Arte Contemporanea, Roma
Marzo 2008 - "Segni di Confine", a cura di M. Vanni, Il Mitreo, Roma
Giugno 2008 - "L'Immunizzazione" - donazione opera all'Azienda ospedaliera San Giovanni
Giugno 2008 - "Arte in cattedra", 40° anniversario dell'Istituto d'Arte Roma 2, a cura di A. Bonavoglia
Maggio 2009 - "Arte a scuola", Latina
Maggio 2009 - "Artisti per LUCHU, Bloomsbury Auctions", asta ed esposizione, Roma
Maggio 2009 - "Dialettiche in campo" a cura di C. Strozzierei, Museo delle genti, Pescara
Ottobre 2010 - "ristorARTE CYRANO", mostra personale, a cura dell'associazione culturale Pangeart di L. Muller, Lugano
Dicembre 2010 - "Comete e Cori Angelici", installazione di artisti contemporanei, Comune di Saracinesco (Roma)
Maggio 2011 - "Deposizione con Angeli" - donazione opera alla Comunità Benedettina Olivetana, presso chiesa di S. Francesca Romana, Roma
Agosto 2011 - 32mo Porticato Gaetano

Nino De Luca è nato a Torre Del Greco (Napoli) il 12 settembre 1965.

Nel 1983 si è diplomato presso il I° Liceo Artistico di Roma, dove ha avuto tra gli insegnanti Giulio Turcato, e nel 1988 ha ultimato il corso di studi presso l'Accademia di Belle Arti di Roma, nella sezione pittura.

Nel 1989 ha fondato con due compagni di accademia l'associazione d'arte "Laboratori Incontri d'Arte". Nel 1995 e nel 1998, in occasione delle sue prime mostre personali, hanno scritto di lui Nicola Spagnoli, Mario Lunetta e Vittorio Esposito.

Nel 1999 conosce il critico Gabriele Simongini, che lo presenta in varie manifestazioni. Nel 2005 espone a Bucarest presso il Ministero della Cultura Romeno; la mostra è organizzata e promossa dal Ministero degli Esteri, dall'Ambasciata d'Italia in Romania e dall'Istituto di Cultura Italiano di Bucarest, ed è curata dello storico dell'arte Lorenzo Canova. Nel 2007 espone a Sibiu (Romania, città europea della cultura) presso il Museo Bruenthal, a cura della storica dell'arte Maria Olimpia Tudoran.

Le sue opere sono presenti in collezioni private e museali in Italia e all'estero.

Nel 1990 è risultato vincitore di concorso per discipline pittoriche e educazione artistica e ha conseguito le rispettive abilitazioni all'insegnamento. Da allora affianca all'attività di pittore quella di insegnante di materie artistiche presso le scuole medie inferiori e superiori.

Dal 2009 insegna discipline pittoriche presso l'Istituto d'Arte - Liceo Artistico Roma 2.

Attualmente vive tra l'Abruzzo e Roma, dove ha sede il suo studio.

EXPOZIȚII ȘI PREMII

1982, 1984 - Bienala din Alatri (Frosinone)

1985, 1987, 1988, 1989 - Premiul pentru pictură "Libero de Liberi", Settefrati (Frosinone)

Aprilie 1986 - Premiul "Arta", Concursul de pictură promovat de editura Mondadori (Milano)

Mai 1986 - Premiul "Diomira", Concursul național de desen (Milano), locul al II-lea

Martie 1987 - Expoziție personală, Galleria "La Nuova Sfera" (Milano)

Aprilie 1987 - Expoziție și licitație colectivă la Arezzo, îngrijite de Ce.I.S.

Martie 1988 - Bienala de Artă Modernă din Malta

Mai 1988 - Premiul "Diomira", Concursul național de desen (Milano)

Aprile 1989 - Participare la selecția pentru expoziția "Tineri artiști la Roma 1989", îngrijită de Primăria din Roma

Mai 1989 - Participare la Concursul internațional de artă multi-media 1989, New York (S.U.A.)

Octombrie 1989 - Premiul "Città di Cologno", Cologno Monzese (Milano)

Octombrie 1990 - Întâlniri culturale de toamnă - Pictura figurativă și impresionistă, în colaborare cu Association V'Ars, Sala de onoare a Hotelului Park, Hyeres (Franța) (19/10-10/11/90)

Mai 1993 - "Babilonia", expoziție colectivă, organizată de Città Nova, la Villaggio Globale - Campo Boario, Roma

Martie 1994 - "Tineri pentru arta europeană, întâlnire Est-Vest", expoziție colectivă, Accademia di Romania la Roma, Valle Giulia

Iulie 1995 - "Tineri pentru arta europeană", expoziție colectivă, Teatrul Național din București (România)

Decembrie 1995 - Expoziție personală, Castello Cinquecentesco dell'Aquila (catalog cu prezentare de Nicola M. Spagnoli)

Martie 1996 - Expoziție colectivă, Chiesa S. Bernardo, Roma

August 1997 - Expoziție personală, Primăria din Norma (Latina)

Noiembrie 1997 - Artexpo '97, Fiera di Roma

Martie 1998 - Expoziție personală, Librăria Remo Croce, Corso Vittorio, Roma (catalog cu prezentare de Mario Lunetta)

Mai 1998 - Expoziție personală, Asociația L.I.A. - Laboratorio Incontri d'Arte, Villa Borghese, Roma

August 1998 - Concursul național de opere pe hârtie, Museo Laboratorio di Arte Contemporanea al Universității „La Sapienza” din Roma

Mai 1999 - Expoziție personală sub patronajul Primăriei din Genzano in Roma, Museo dell'Infiorata

August 1999 - Al 32-lea Premiu “Vasto Mito-Miti”, îngrijit de G. Simongini și C. F. Carli

Iulie / Noiembrie 2000 - “Abstracțiuni mediteraneene”, expoziție colectivă itinerantă, îngrijită de G. Simongini pentru Asociația Dante Alighieri, Fiume - Albona - Pola - Spalato - Zara - Zagreb

Mai / Decembrie 2000 - “Ariile lui Dumnezeu - Mesageri și războinici înaripați între Orient și Occident”, expoziție colectivă, Bari - Caen, îngrijită de M. Bussagli și M. D'Onofrio, împreună cu Sovraintendenza per i Beni A.A.A.S. per la Puglia

Aprilie 2001 - “Abstracțiuni mediteraneene”, expoziție îngrijită de Gabriele Simongini, Institutul Italian de Cultură din Lubliana

Iunie 2001 - “Overseas”, expoziție colectivă, text critic de Gabriele Simongini, Galeria Monogramma, Via Margutta, Roma

Iunie 2001 - “Overseas”, expoziție colectivă, text critic de Gabriele Simongini, Consulatul Italian din Miami (S.U.A.)

Octombrie / Noiembrie 2001 - “Abstracțiuni mediteraneene”, expoziție îngrijită de Gabriele Simongini, Muzeul Național din Accra (Ghana)

Martie 2002 - Expoziție personală, îngrijită de Vittorio Esposito, Primăria din Monterotondo (Roma), Galeria Campioli

Aprilie / Mai 2002 - “Trei generații față în față: Piero D'Orazio, Valeria Gramiccia, Nino De Luca”, Asociația Culturală L.I.ART (text critic de Paolo D'Orazio)

Mai 2003 - “Poliedric”, Al III-lea Liceu Artistic, Roma

Iunie 2003 - Asociația Culturală L.I.ART - Expoziție colectivă a artiștilor membri ai Asociației

Iunie 2004 - “Specularmente”, 24 artiști pentru 24 diptice, Studio Arte Fuori, Roma

Aprilie 2005 - “Arte a s”, îngrijită de Asociația Culturală L.I.ART, proiect școlar regional

Aprilie / Mai 2005 - Expoziție personală, îngrijită de Ambasada Italiei la București și de Institutul Italian de Cultură din București, Ministerul Culturii, București (România)

Noiembrie 2006 - “Desenul italian în secolul XX”, Muzeul V. Crocetti, Roma

Aprie 2007 - Expoziție personală, Muzeul Brukenthal, Sibiu (România)

Aprie 2007 - Publicare coperți cărți, Editura Humanitas, București (România)

Iulie 2007 - Galeria Il Sole Arte Contemporanea, Roma - Artiștii Galeriei

Noiembrie 2007 - “Semne de graniță”, expoziție îngrijită de M. Vanni, Institutul Italian de Cultură din Istanbul (Turcia)

Decembrie 2007 - “Semn / Figură”, Galeria Il Sole Arte Contemporanea, Roma

Martie 2008 - “Semne de graniță”, expoziție îngrijită de M. Vanni, Il Mitreo, Roma

Iunie 2008 - “Imunizarea” - operă donată Spitalului San Giovanni, Roma

Iunie 2008 - “Arta la catedră”, cea de-a 40-a aniversare a Institutului de Artă Roma 2, îngrijită de A. Bonavoglia

Mai 2009 - “Arta la școală”, Latina

Mai 2009 - “Artiști pentru LUCHU, Bloomsbury Auctions”, licitație și expoziție, Roma

Mai 2009 - “Dialectici în câmp”, expoziție îngrijită de C. Strozzierei, Muzeul Popoarelor, Pescara

Octombrie 2010 - “ristorARTE CYRANO”, expoziție personală, îngrijită de Asociația Culturală Pangeart L. Muller, Lugano

Decembrie 2010 - “Comete și coruri angelice”, instalație realizată de artiști contemporani, Primăria din Saracinesco (Roma)

Mai 2011 - “Deposizione con Angeli” - operă donată Comunității Benedictine Olivetane, de pe lângă biserică S. Francesca Romana, Roma

August 2011 - 32mo Porticato Gaetano

Nino De Luca was born at Torre Del Greco (Naples) on the 12th of September 1965. He went to the I Art High School in Rome where he graduated in 1983; Giulio Turcato was one of his teachers. He finished his studies in 1988, taking a degree in painting at the Art Academy in Rome. In 1989, together with two college friends, he founded the Art Laboratories and Encounters. His first personal exhibitions were held in 1995 and 1998 and, on these occasions, Nicola Spagnoli, Mario Lunetta and Vittorio Esposito wrote about him.

In 1999 he met Gabriele Simongini who introduced him on different occasions. In 2005 there was an exhibition at the Romanian Ministry of Culture in Bucarest organized and promoted by the Ministry of Foreign Affairs, by the Italian Embassy in Romania, by the Italian Cultural Institute in Bucarest and by the art historian Lorenzo Canova. The 2007-exhibition in Sibiu (Romania, European city of culture) at the Brukenthal Museum was organized by the art historian Maria Olimpia Tudoran.

De Luca's works can be found both in private collections and in museums in Italy and abroad.

In 1990 he won a contest in painting and artistic education and became a teacher. Since then he has continued his work both as a painter and as a teacher in secondary and high schools. In 2009 he started teaching painting at the Art Institute - Art High School Rome 2.

EXHIBITIONS AND AWARDS

- 1982, 1984 - Alatri Biennial (Frosinone)
- 1985, 1987, 1988, 1989 - "Libero de Liberi" Painting Prize, Settefrati (Frosinone)
- 1986 April - "Arte" Prize, Painting competition sponsored by Mondadori Publishing House, Milan
- 1986 May - "Diomira" Prize, National Drawing Competition, Milan (2nd place)
- 1987 March - Personal exhibition - "La Nuova Sfera" Art Gallery, Milan
- 1987 April - Collective exhibition and auction edited by "Ce.I.S.", Arezzo
- 1988 March - Biennial of Modern Art, Malta
- 1988 May - "Diomira" Prize, National Drawing Competition, Milan
- 1989 April - Participation at the selection for the exhibition "Young Artists in Rome 1989", edited by the municipality of Rome
- 1989 May - Participation at the International Competition Multi-Media Art 1989, New York (U.S.A.)
- 1989 October - "Cologno Prize", Cologno Monzese, Milan
- 1990 October - Autumn Cultural Meetings - Figurative and Impressionistic Painting, co-operation with "V'ars Association", Honour Hall of Park Hotel, Hyeres (France)
- 1993 May - "Babilonia", collective exhibition organized by Città Nova, Villaggio Globale, Rome
- 1994 March - "Young People for European Art, East-West Meeting", collective exhibition at the Romanian Academy in Rome, Valle Giulia
- 1995 July - "Young People for European Art", collective exhibition, National Theater, Bucarest, Romania
- 1995 December - Personal exhibition, Castello Cinquecentesco, l'Aquila
- 1996 March - Collective exhibition, S. Bernardo Church, Rome
- 1997 August - Personal exhibition, Norma (Latina)
- 1997 November - Artempo '97, Rome fair
- 1998 March - Personal exhibition, Remo Croce Bookshop, Rome
- 1998 May - Personal exhibition, L.I.A. Association - Art Meeting Laboratory, Rome

1998 August - National Contest for Paper Drawings, Laboratory Museum of Contemporary Art, "La Sapienza" University, Rome

1999 May - Personal exhibition, advocated by the municipality of Genzano, Rome, Infiorata Museum

1999 August - 32nd "Vasto Myth-Myths" Prize

2000 July/November - "Mediterranean Abstractions", collective and itinerant exhibition

2000 May/December - "God Wings - Messengers and Warriors between Orient and Occident", collective exhibition, Bari

2001 April - "Mediterranean Abstractions", Italian Cultural Institute in Ljubljana

2001 June - "Overseas", collective exhibition, Italian Consulate, Miami (U.S.A.)

2001 October/November - "Mediterranean Abstractions", Accra National Museum (Ghana)

2002 March - Personal exhibition, Campioli Gallery, Monterotondo, Rome

2002 April/May - "Three generations compared: Piero D'Orazio, Valeria Gramiccia, Nino De Luca", Cultural Association L.I.ART, Rome

2003 May - "Polyhedral", 3rd Art Highschool, Rome

2003 June - Collective exhibition, Cultural Association L.I.ART, Rome

2004 June - "Specularly", 24 artists for 24 dittici, Art Studio Fuori, Rome

2005 April - "Arte a s", L.I.ART Association, Rome, district school project

2005 April/May - Personal exhibition at the Ministry of Culture in Bucharest, advocated by the Italian Embassy and by the Italian Cultural Institute in Bucharest

2006 November - "Italian Drawing in the XX Century", V. Crocetti Museum, Rome

2007 April - Personal exhibition at Brukenthal Museum, Sibiu, Romania

2007 April - Humanitas editions Bucharest - books covers

2007 July - Collective exhibition, Contemporary Art Gallery Il Sole, Rome

2007 November - "Border signs", Italian Cultural Institute in Istanbul, Turkey

2007 December - "Sign/Figure", Contemporary Art Gallery Il Sole, Rome

2008 March - "Border signs", Il Mitreo, Rome

2008 June - "The immunization" - painting donated to the S. Giovanni hospital in Rome

2008 June - "Art on Chair", 40th anniversary of Rome 2 Art Institute

2009 May - "Art at school", Latina

2009 May - Artists for "LUCHU, Bloomsbury Auctions", auction and exhibition, Rome

2009 May - "Teaching action", Museo delle Genti, Pescara

2010 October - "ristorARTE CYRANO", personal exhibition, advocated by Pangeart Cultural Association, Lugano

2010 December - "Comets and Angels Choirs", installations of contemporary artists, Saracinesco, Rome

2011 May - "Deposition with Angels" - painting donated to the Benedettina Olivetana Community, S. Francesca Romana Basilic in Rome

2011 August - 32nd "Porticato Gaetano" Prize

Catalogo realizzato dall'Istituto Italiano di Cultura "Vito Grasso" di Bucarest, aprile 2012
Catalog realizat de Institutul Italian de Cultură "Vito Grasso" din Bucureşti, aprilie 2012
Album edited by "Vito Grasso" Italian Cultural Institute in Bucharest, April 2012

